

ACC. N:R M. 12845: 1-29.

Landskap: Skåne Upptecknare: Edvard Ohlsson, Skurup
Härad: Vimmerby Berättare: "
Socken: Skurup m. fl. Berättarens yrke: lantbr. hustru
Uppteckningsår: 1953 Född år 1889 i Skurup

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Almqvists sittmöbler. sid. 1-29. LMF 94.
(se M. 8942: 1-54.)

ACC. N:R M. 12845:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Swär på L. U. F. s. pågelisten n: 94
Litt möbler.

Jmf. swär i Ulma 28 a M. 8942:1-54.

Luf 94.

Bänkar. Ofta det före varit bänkar runt alla
stugans väggar här kan jag aldrig tänkt, bän-
kar kan aldrig här vad jag vet varit ligg-
platser som det varit länge uppåt i stugor-
byggen utan det kan också funnits sängar
i stugor. I en brudstuga jag minns från 1830-
talets mitt h.o.m. tre sängar i rad vid väggen
åt köksgården till. I öfrigt var det armar i
min barndom, samma tid, i de då armar
bestående gammaldagsinredda stugans bänk
hela den vägg där stambordet = matbordet stod
ö vid mörkta väggar också bänke eller träsoppa
där inte sängar tog upp platser, även den gamla
gäsbänken vid köksdörren fanns här i en

gård i Jordberga. Där var elmsa dörr placerad
i diagonal till fästmöns dörr så när gäster skulle
in ö varpa hade de att kraska runt om den
stora stugans golv, att på den tiden bjuda någon
gå köksvägen hem aldrig i präga.

Bänkar utseende ö användning är frunt beskre-
na. Framför långbordet - matbordet fanns inga
sittplatser. De som hade sin matplats där
i vid den midre bordsändan stod från till bords
barnen ofta på en ylle för att räkna till i de ge-
mensamma fäster. Högstället - "barnens bänk"
vid bordets övre ända i vinkeln vid innerväg-
gen användes g som liggplats. Bänken bakom bor-
det kallades "bagbors-bänken". Där hade djär-
arna sina absolut bestämde platser efter längd
ö värdig till uppman ö nedåt från husbör-
dens plats rakt ut i bords stuga. Där hade
de också var sin korstuck inbuckan under

Underhållan framför sin plats.
I småfolkets hem var man mindre upgående
men barnen måste i tid, i 6-7 års ålder, re-
nast, kunna sig vid att stå vid bruden även
där annars fick de stå med skam när de
vid 7-8 års ålder kom i brudens hem som
tjänare om de då satte sig vid bruden o blev
förvisade till sin plats med ett: "Var du inte
läst folkskick?" De också andra variet. Teck-
ningar finns kanske också där, kanske i annat
sammhang, jag minns att jag ritat inredning.
Där äldre landsbondefolk fanns fortlevde
dessas seder även stort stulet av 1800-talet
dock fick stort stulet en pojke sätta sig om ledig
plats fanns. På 1880-talet följdes den gamla
reklam strikt, drängarna satte, pojkar barn o
tjänare te pojkar stod till bruden.
När en ny generation därefter växte till

skedde i regel förändringen önskemålen var många, mindre central tjänare, utjämnings i
hög främgen ständes emellan, en hög tid som
till byggden, skillnaderna mellan lustrande önskemålen
jämnades ut.

Denne nya tid som gick in i gjorde sig märkbara
på alla områden under 1800-talet för rista anti-
cunder grepp in på alla områden även när det gällde
utöblung i lustrering, något jag blivit
fränt i olika sammanhang.

Till jagar som som började införta modernare
utöblung kan jag endast vara att det rista
jag ut av gemensam gammaldags utöblung
i stugan var vid början av 1900-talet i de
i lustrering med gamla konservativa lustran-
de folk som fortfarande vid allt gammalt i som
av en lagade maten i den öppna skorstenens
händ i stället. Den förlorade allt vid det gamla i

länge de bodde. Klantverhållande & med dem lik-
ställda s. s. mera fristående där för där var
michare med de rika hem vid boättning
med modernare inredning redan vid be-
gan av 1880 talet. På bonden under 20 år fram
i tiden bondens stuga be höra sin gamla fästa
inredning & rika gamla stens med en öppen kända
medan man det fattigare hemmet vilka hade
klappbord, stolar & annan lön inredning i
stugan & bänk med spis, mycket vanligt i min
barndom.

En egendomlighet i samband med övergången
till modernare inredning är kanske värd
att få veta. Man var så van vid bänkar
som tog upp allt ledigt utrymme längs väggen
att när man skulle låta mickaren tillverka
en soffas tog de dit mick på den vägg där den
skulle stå f. ex. mellan en par dörrar & den

6.

och bättre bli starkt längtän efter någon
del av vägen blev bar vid ändarna. Alla
väggar skulle mest vara upptagna.

Pallar tag känner endast till tre typer av pallar

1. De övre alltså fruktvarnande pallarna i stugorna
som barnen satte på, ja ofta fringader att rätta, timplar
på fri utt vare ut vägen i läsa sig avsett lydnad o-
som de fick stå till vords på fri utt rädda till i de
gemensamma fästa, användes också som fot-pall
av gammalman när han satt, "ledda - stola" med sin
tillsättning. Dessa pallar ha haft samma utseende
endå skillnader var jädra utfrändes (grova eller
mörkare, mera eller mindre välgjorda) vad jag vet,
som nuvar tidens pallar i skolans läroserie.

Pallar som var gamla på 1890-talet bestod nämligen
av en rektangulär brädbit med en brädbit något
mer utåt eller rätt sagt till på höftändarna
hant som ben, infäst i en bättre pall i spind eller

pinnsad oranifrån i enklare papper, men änt rjakt-
frunnigt utsågada medtin, Vid längsidorna en
sarg av 2-8 cm. bredd med rak eller åd bätte
profilerad nedubant. Som handtag ett utlångt
hål, rak, ovalt, trapeziskt eller S-format mitt
i ritet. Skidbräden på bätte i samma papper i va-
rda stugan bestod alltså vad jag tyckte mig ha
märkt utestående i utförandet o. i utseendet.

2. Bred palkarna kan jag i annat sammanhang
beskriva. De jag sett var från tiden före rehel-
skiftet. De var stoppade o. klädda. Den ma, som var
av oberoänd ålder, gammal redan på 1890-talet, den
tid jag minns den från, användes inte längre i
1885 i jök nog under o. förvarn. Det var en dubbel-
palk med höga arbetade utåtsvängda gavlarna o. en
liten ande skiljevägg mitt på där det är en fums
ben som var upp målad som var stoppad o. klätt
med kemstijlat material om det var nytt.

knorstygga eller tvistöm eller värt i vållskan. Men
vårnad prästid jag inte då men som jag kunde stå
på mig liksom jag det på ganska tidigt att det var
knorstyggsbollen med sefyrkan efter 1870-talet
minst två böcker, under på 1870-80-talet. Tricot
hade varit vattlackat.

De andra pallarna var två små pallar med
svartad för låga ben o bländat av vitt bom-
värt tyg, enkla o enkla i jämförelse med de
fina. De var nog från 1800-talet senare det i
senast i bruk 1899. Det var nog en typ av pallar
som var varit vanlig i ständigt familjer hem
men då i finare utförande o bländade.

3. Trebenta paller. Myrtpaller är nog en senare
tid uppfinning då de gamla efter vad jag kan
finna var det viktigt att rätta på påk och
mjölka, de höll på bruk. Dessa påk bestod för
alltid av en halvund platt och tjockare bröd-
bit

med tre mer eller mindre stabilt intappade
ben av trä.

Av samma typ var ju också skomakarjellen
stora den var en "refutting" med ett mer eller
mindre utgrävt säte som passade stussen. På de
na refuttingar var nog förutom förekommit
i brädans stuga fast; tid som jag minns endast
i yttre på ylle, minnen från gamla i slötker
och originalitet.

Sångjallen känner jag inte till men vill därför
inte säga att de inte förekommit på de gamla
långa stolpar. I limninga rängarnas tid är det troligen
är den först beskrivna typen mer längre än dessa.

Då hade man ju också så säng bäddar, som ännu kan
ses i museerna, som ställd för sängkläderna, fjär-
dyrarna, i säng-bän medhängande från taket
som tyvärr när man skulle sätta sig upp i sängen
allt detta ting som man ägnade mer och samtida

Stolar. När jag i ungdomen hämnade till
de andra värmen! Jo det fätal stolar som fanns
i allmogestugor hade man var sin som man sat
på med sitt arbete, vid spinnrocken i stickstuga.
Kachelugns stolar var för vem som kändes. Värmen
ihop. Till kachelugns stolar bjöd man fram frun-
ns syster & granne som kom på besök med
ovdan: "Kom fram till kachelugnen & på din värmes
varme." På rättugnen låg i gammaldags hem en
stol sten, hantverks för hantverks vid sand kumtning.
Kachelugns stolar. Den tog man i värmen & värme
dessa på medan man sat & värmede sig, kanske
var det därför man mötte värmen med nöje-
mått med denna mening, nej av den rätt
vare gör varm & gott man liggare o.d. fick
varma vid dören på tyggens bänken, under
den andra av lång bänken. Men detta skulle på kachel-
la om stolar. Tanker skenar står minnet tränga på.

ACC. N:R M. 12845: 11.

När ständers personer på besök bjöds de givet-
vis ta plats i kammets bästa stolar oavsett
vem de var och om de själva ville sitta eller stå
om helst om man var någon mindre artig. En
gammal kvinna jag minns tyckte sig också
vara artig när hon fick besök av präster & sitta
fram en stol åt honom framför yssan öppnade
stolens gavel och i bjöd honom sitta i den
där, det var det bästa hon ansåg sig ha att bjuda
på. Ett undantag prästas man det är runt år 1915
kinnasens äldre omkr 90 år, prästen 26-27 år.

Lärshilds stolstypen. Jag har redan nämnt tre gånger
en då den ju är ett mellanstora mellan på en stol
i vilken kan tillägga att rektor Bure i Skungus
folkliga stolar hade en stol, på den sate, vad
det var skall nämnas för. Det var en cypress inbrotts
mots tvärligen en uthugg, men jag är inte säker
på mer än att den hade tre korta ben, varken

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

11

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

12

ett jag
sittam.
stols luv
M en
igt då
en hade
som den
lidd i
ingivande
skulja
varit
brut.
ins rida-
nter.
ingjen
om i
en gång

kunde berättas i samband med Tobaksnöden under första världskriget omkr. 1914-18. då man försökte njata alla tobaks men inte kunde få den riktigt därför att man inte visste hur den skulle beredas. Det var då någon gammal person här som kunde minnas från den tid då man delvis njata odlade sin tobak som sedan att Tobaksbladen skulle pressas & jäsas. För när man njata beredde sin råttobak packade man bladen slätt i ledar under putar i ena länkstol där den satte när den spont & där fick den vrida & jäsas på den till den blev färdig, de va konstiga.

Polen som kunde användas som ord hämmar jag inte till men var en förvandlingsstol som kunde förvandlas till en liten trappsteg genom att man steg in den på visst sätt. Men kan jag inte beskriva för jag ofta njata roade mig med den i granngården & 25. Pump när jag var barn

Det var en till synes enkel smälad trästol med några extra stug- & stöck som man kunde i sitta på på viss rätt. Det var säkert ingen standard sak utan säkert individuellt uttryckslund i en sam i sitt slag & tillverkad mer för nio år skule än för nyttan ty sådan var ägaren, ett original värt. En stule i hans trädgård utgjordes av en sturmler som var fäst i ett stativ så att rullen sitta på när någon satte sig där också det en sittplats men den kallades också "Vältepetten".

1880-talets gungstolar med långa under, varst locknade med vita ränder (blom-motiv) som ofta pryddes deras övertycke var konstige rönare tillkomma, (tryck-stycken) fimm ju ännu kvar somlig städer där man kan plats för den och underhållna med fjädrar 6 eller 8. på rehers bifäst var alltså fimm till trånga ut den. En gungstol skulle man kunna

Obs! Trä har
vaxat i brons-
färg.

Ornamenten
hugget på fin
papper, där
monterat om
med häftat
2. R. P.

Ind. blev den
27/11-1953.

gunga sig i, de nya var endast några knie-
hög ansåg de som hade plats ö var vara
vid den gamla modellen. Det var väl endast
idén till de nya gringstolarna som var amerikansk
de tillverkades väl vid samma fabriker som
andra pinnstolar eller hur? De förekom i två
eller kanske flera storlekar i pris klasser. De
äldre med medel vara alla lika, möjligen
förekom det små stolar för barn liksom andra
yngre stormodellen kunde tillverkas i barnstör-
lekar, men barnmöbler förekom inte för i
allmogeten det kunde köpstärk folk till. Barn-
stolar av typer som vägnar däremot kunde
speciellt komma i de enkla rummen men de
har jag också utförligt behandlat i de förra
volymerna. De yngre rikstolarna för barn som kunde
stäckas om i två lägen med hukar ö en inlig arm
som låste fast puppen äro nog allmänt kända.

De som fabriks tillverkade öfver hvarstake i hvar-
delen är, fast hvararna kommit till de hvar till
Yngre stols typer. Stolarna med kvadratisk
sitt, avrundade bänkar, sittens insats av plåta
rotting, i ljus björk har jag nämnt om i förra
svaren. De tycks ha varit de första från utländsk
förelämnande av massfabrikation, stolar
med kort "livslängd". Pinnstolarna, de första var
inte pinnstolar utan följde den äldre typen med
rygg öfver i ett, var till en början av flera va-
rierande typer. De första stolar med rund
o med kvadratisk sitt jämsides med den
småga, sittar med infäkning av ljus pers-
nerad fäver eller av en vinstupersad platta
sidopinnarna upplite avslutade med en knapp
o en profilerad o vinstad ribba upplite o var
till i olika liknande utformning i ryggens mit-
parti, allt stolt typen på tiden. Stolar före o under.

reklamskipet, offta denna skiffande typen av fab-
riksgjorda i polerade pinnstolar av björk för-
vram nog en marknadens när matvarusälaren
av och eller imitationen deras vid reklamskipet
allt mer kom att dominera. Mest vanlig i längst
föreliggande blev dock de vanliga pinnstolarna
av bunn polerad björk från fabriker i Småland
(Värnamo till det i stolar från 1890-talet i gamla
i Tiden) förblivit och de ha ju just nu en renässans.
Som de förtedde dock skildrade, de
blev enkla och enkla att se till. I vår ågö ha
i sidan stolar inbörsta dels på 1890-talet och dels
1920. Att som bästigt se till försej de att vara
lika mer de äldre äro av bättre trä, varogs full-
re gjorda, bättre polerade, polityn ^{dä} pålen stolar
ut de äro finare varvade, ha nya pinnar i
rygg, dennes överstycke är mickare med
något tångre, mjukare utdragna bän i dessa

Stolar stå sig än. Jag ritter just nu i en örn på
en "stolarock" av de andra nyare från 1920. Den
har alltid varit trög yta, dålig "polityp" utan glans
och enklare utformade pinnar i ryggen. Fast de varit
lite utslitna. Tänkte de inget jämförelse örn
tröst; de nyaste stolarna dessutom var löst o dö-
ligt, gick de nya åt mer de gamla håller än. De
nyaste sakna stämpel medel ritser mer av mi-
lunds tillverkning även de.

Några pinnstolar är liksom de medelt som de
är beskrivna vanliga men betydligt grovare
i tyngre o tråkiga tillverkade av någon snickare
i uter efter fabriksstolarnas eller de gamla gamla
stolarnas medelt pinn i min barndom till mitt
nem genom köp i en auktion. De var svartmå-
lade (lackerade?) o med vita ränder liksom på
gamla stolar. De verkade på något sätt bestående
o jag har aldrig sett mer av de samma.

När stoppade i klädda stolar som i bruk är inte
lätt att säga. Det är en sak som kan lätt beräknas
av de olika människors standard i deras olika
berägnat för att konsumera liksom ständigt redor
i bruk, detta i liksom grad av de ekonomiska
resurserna som det gäller beräkna. Somliga
ville ha fint andra liksom liksom fast vid det gamla
1800 talet ut. Det kunde finnas stoppad ruffa
i de stolar redan på 1880-90 talet i det kunde
dröja till in på 1900 talet även i ekonomiskt
likställda hem i en stoppad lämsel kunde
under 50 år vara bevarad enda stoppade mö-
bel, på i mitt eget ^{hem} hem i ännu, mitt minnande
i både dessa hem fanns en stoppad lämsel med
resåröften redan på 1880 talet men andra
stoppade stolar som inte fanns inemot 1930 talet
Förhållanden i bästa bevaranden av polerad
valnöt med stoppad fast sitt i stolarna i lika

dar alla reserits i roffan frierna där man ville
vara med sin tid och vid ö frie skulskipet
stolar med vängda ryggar, trötta på att gå på
man måste liksom sig ut i utel för att inte trilla
as den snåla bullige ritsen. Det var både mycket
linjer i varvade husidaller omväxlande till dess
måbler.

Som en egenhet av efter vad jag till lokal karaktär
vill jag nämna den vanliga krusstoj, som på
1890-talet, kanske något före, tog sig uttryck i till-
räckning, nog mest för nöjes skull i för eget bruk,
av krusstolar av pil, den egna piltens bäddar
i ridjor. Man hade nog uti någon köpt krusstol
fäst likheten inte var stor, men väl idén. Ett
beskriva den är inte lätt de skulle trötta sig
i jag vet inte mer än en som ännu finns kvar.
Det blev inte flätning så som i de köpta
krusstolarna utan brokar i böjningar av bäddar.

de nykter i smärreligt man frimödde, den ene
tyckades lättare den andra somme öderfelen blev
och så resultatet, vackra stolar o stela kumpiga
sidana. Också sammanslagade av skolorde häppar
fåra samman stommor med rits, samt ben, ryggar
o armstia i ett sammanhang, smatare häppar
som elektriskt utfyllnad, oörcellit där det skule
hvar samman eller delas samman med trumma
klarna skolede o frimödde vidjor. List målade
man stolar i regel svart eller grön o lade en putar
på isken eller kängle o längd i den lilla i gryn-
stolar.

När hela matrumms möbelslag i sken, den immittu-
tion därav, kom i stället för de enkla möblerna
och kunde ha varit av skiftande slag, blaff bred
i hästolen redan den fasta inredningens slöts.
blev stegen oroadt till matrummet o man åt i
vackert lag i det till folkastens omvärld de bröket

Stegar blev något av ett ghemmer när detta skedde
medan tiden från skolskiftet i framåt i ordinära
allmogens hem. De första matarnas utslagna hade liksom
mörklarna i övrigt då ibland med varande utsmet.
ringar, varande ben samt i varande knapper
uppte i ryggsidet. Och istället var i brödar infälld
en pressad platta fästad med stift med stora
stjärnformade huvud - Tullstern. Stora skinn
tation över tunn stoffning fästades in på detta sätt
flera stultstyperna redan skiftat med bögar i
laga byggar, raka i nedre vidgade frambr
är ju allmänt känt.

Stegstolarna har jag redan latit skymta fram
där någon gammal vagn person behövde en be-
nömt sittplat i en gammal dags gungstol
funns där fick plats skaffade man en bångstol
att sitta på i stället; hos mörkelhandlare eller ung
och på torgdag då jag såg de torg fridles också.

Som en jämförelse vill jag också nämna att no-
 tt möbels målning i de ar standardtyp
 sådant det förekom i enklare o medelklass hem
 år 1918 bestod buffen c:a 60 cm, matbordet
 med inlagda 2 skivor 40 cm, reolerings bord
 c:a 10-15 cm, i stolarna med lön rits stöppad
 o klädd med gobelinsvärd kläddet eller lidenklät
 6-10 cm per styck, alltså fga mer än 40 cm vid
 motsvarande höjder mm. En primär är van-
 lig modell primär utifrån bestod vid re-
 kalskiftet omkr. 2 cm, 1920 dubbelt så mycket
 o var väl 10 gånger så mycket eller ännu mera.
 Tillverkning. Förster har allt vad jag vet
 primär möbelsvickare. Min far var T. utlärd
 sådan med sin lärstid på 1870 talet. Från år
 1880 talet då i stort sett alla möbler var handfärdiga
 arbete, jag minns en hans fröjd av modellen till
 möbler sådana som modellen var då med reliefen o

profileringar.

Endast en i armen ströjd intresserad eller brustnär-
ligt laga man i övrigt olärd person ströjdade stolar
efter eget rum eller gamla förebilder. På midode
Hansen Thorsen i Tykesson i Skrup var på sin
satt prakt pjäser till stolar med smidda pelare
slngen i draktbunden i andra gamla möbler i stolar,
bäst individuella, Thorsen endast från eget rum
Tykesson även på beställning i till avsalu.

Smidarens stolar var i regel mycket välgjorda
men ofta varierande på 1880-90-talet, rakt eller
profilat överstycke, träsågande mellanstycke
med olika profilering, men med samma mönster
idéliger återkommande, det är den frt-grafuode trä-
stolar som här till för närvarande, där man kunde se
mottstycke ibland äldre stolar hade samma i
mickri vertikal som på träsofforna i Länshuset.
Före 1820-80-talet. Ryggen i 80-talstolarna var i ett

med benn i något svängd bakåt upptill i medtill
 Fram bennet något svängda framåt medtill i inarbetade
 i ryggen upptill, ritet något bredare i något svängd
 framåt, allt en limmat i ytterligare hopfogat
 med träsluggar, den mindre nog sknade i ena
 ena belpik, en stol förordade en noggarnat i
 mycket arbete om den skulle bli en prima kvalitet
 i hålla i bennets hopfogande i ryggen var en mycket
 noggarnat arbete, det var de stolar som var på
 detta är nog också behandlat i andra rum.
 Stolar av detta slag förekom omåttade eller måttade
 i mahognyfärg som var modert på 1880-talet
 eller brunt eller i valnöt på 90-talet vid schelstift
 Det fanns här aldrig några sidana stolar av trä
 i polerade undantagades de nämnda med rot-
 tingriten som ju förtedde någon likhet med den.
 Undantagsvis kan nämna på beställning tillver-
 kat trästolar av beskrivna modeller som köpstolar.

25* Notera: Det var ryggen som var infogad i benn. Dessa var helt oförändrigt.

in i knaste tid men de bli dyra rummre.

Länstolen, polerad av björk, ~~polerad~~ med re-
vär i riken i olika stilar i utförande, bänna
ben & många armstöd i yggar med stoppning
eller utskuren tvärlin i överskycke med mjukt
profilerad utförning ibland med svavade pamben
kunde också lik den värtre modellen fanns i förs-
samling i som förtigt tillbrukades då på 1880 talet.
Allt möbelsmåkarnas arbete var beställnings-
arbete.

Son stelmakare för man mig räkna den nämnde
Tykesson som var en gammal man vid re-
skrift. Jag tror att han rignade sina arbeten
men vet ej med absolut säkerhet. Agarcus ini-
tialer på allmogemöbler, även rittmöbler från tiden
gamla allmogemålarnas tid, tiden före 1850 talet
då de var vanliga.

För jag om stilar som marknadsvara som jag ej

med säkerhet besvara om man kan nog undre
om inte qmngstola i kongstola Ingfrids innan
möbelhandlare hm att bosätta sig i Skumy. De
ha i alla fall förkommit dess för innan i ämne Ing
frid man för t. ex. bodgårdsmöbler på södant sätt i
det är ju i en alltså varit gömga-ö smälands-
arbeten.

Redan på 1890 kanske på 1880 Tallet fanns omfatta
till möbelhandlare som även hade sin verksamhet
för beställningsmöbler i saluföring av egen till-
verkning av möbler i Skumy. Det var Kristoffer
Andersson Han saluförde även småländska fab-
riksmöbler, usg smär. reholbifler mest just
pinnstolar. Det är också de äldsta pinnstolar
i vår ägo. de med stämpeln Värnäsens häppla.
Denne möbelsmökare-fabrikens verk som lätts till
målade sig över minst 20 år i kan dog 100 år
för några år sedan.

Skivbräds-stolar frukom under pinnstolarnas
blomstringstid, mbr. reholskiftet, av liknande
typ som dessa, jorderad brunn björk, pinnar ö
sagrade pinnben, men med armstöd som
framtille var breda avrundat platta i söm-
da nedåt, efter kroppen främre rits en fr-
strad pinnstols-rits som framtille var kraf-
tigt vängd nedåt-inåt. Stolen var i två delar
med träskruv i överdelen som gjorde den höj-
i sänkbar ö vidvar i sidan.

Även mindre stolar med detta underrede
men utan ryggstöd frukom med rund vävrad
träklots till rits, väst stoppad i läderklädd
brunn-stol med rund ryg eller bredare klod
ut över rygglätt, 3 den 4 ben.

Puffar stann en rittmöbel fanns några nd.
Puffen frukom mbr. reholskiftet i de enkla
rummen västan förallt. Den utgjordes av en

rånig tråda i stolshöjd i ca 50 cm bred
 6 45-90 cm lång. Lådan var panitit i vid ändarna
 helt dold av en upptill fastspikad rymsked
 kappa som räckte till golvet. Trådet var
 stappat med lön i båttömfinger. Lådan m-
 ett med kängor eller endast med små trä-
 klotsar på undersidan som lön på på plat-
 skedsmidd vid delningen, på lådan om bläd-
 xeln var rist i på lådan den var rymsked på
 4 dets insida. Klädseln var på 1890 talen
 vanligen av röd-vart tvills eller rött, blommig.
 Denna råniga blommiga klädsel i enkla folks rån-
 ler präfulla bevarat ännu vidande under 1880-90 talen
 Vid omklädsel redan varierande mönster.
 I puffer förvarade man olika saker, ting som skulle
 lagas eller mätta av vardagslinne, säng- & gån-
 gsmat stumps. Bra förvaringsmöbel mer oöverskåd-
 ningsplats men trots detta fullt utnyttjad i som
 på en föregående till brödbänken.